

Szinészeti Közlöny.

A vidéki szinészet érdekeit képviselő hetilap.

Előfizetési feltételek: Egy évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt, egy óra 40 kr.

Megjelen minden csütörtökön.

Előfizetések bármely naptól elfogadtnak. Hirdetések jutányos áron számíttatnak. Nyilttér soronként 15 kr

A „Szinészeti Közlöny” szerkesztősege és kiadóhivatala: Pozsony, a színháznál, hová a közlemények és az előfizetési díjak küldendők.

Előfizetési felhívás

„SZINÉSZETI KÖZLÖNY”

ápril—júniusi évnegyedére.

Előfizetési ápril—júniusi évnegyedre 1 frt, — ápril—szeptemberi félévre 2 frt.

Bizalomteljesen kérjük eddigi t. előfizetőinket, hogy lapunkat az új évnegyed megnyitával, nagybecsű partfogadásukra méltatni sziveskedjenek. Mi teljes erőnkől jövőre is arra fogunk törekedni, hogy a partolásra minél érdemesebbé tegyük magunkat.

Folyó évi ápril 1-től kezdve ismét azon kedvezményt léptetjük életbe, hogy lapunk előfizetői részére minden díj nélkül eszközölnk szerződést és sem az igazgató uraktól, sem a tagoktól szerződési százalékat nem veszünk, épen úgy mint öt éven át, 1883. végeig tettük Kassán. Lapunk előfizetési ára azért marad egy évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 forint.

A „Szinészeti Közlöny” ezután Pozsonyban adatik ki. Hogy lapunk megjelenési helye gyakran változik, ez talán egy kissé némelyek előtt szokatlan; pedig több vidéki lap van, a melyek majdnem hasonló körülmények közt jelennek meg. Ott van például a „Sárosmegyei Közlöny”. Sirokán szerkesztik, Kassán nyomatják és Eperjesen jelenik meg. Továbbá ott van a „Szekszárdi Vidéke”. Szekszárdon szerkesztik, Pakson nyomatják s ugyanott adatik ki is. Pedig ezek helyi érdekű lapok s nem országos jellegű, mint a mi lapunk. Egyébiránt mi azt tartjuk, hogy az előfizetőknek **mind-egy, akárhol jelenik meg egy-egy lap**, csak az a lap **jól legyen szerkesztve és pontosan jelenjék meg**, erre pedig mint eddig, úgy ezután is törekedni fogunk.

Végül tisztelettel kérjük mindazon előfizetőinket, kiknek előfizetése márczius hó végével lejárt, hogy azt mentől előbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék.

A szerkesztőség és kiadóhivatal.

Külföldi szinműirodalom.

Murillo.*)

Dráma Ismerteti: Hia dor (Jámber Pál).

(Vége.)

Az új alknak vége az, hogy a művész megegyezik egy fényes lakomában utóljára részt venni, de oly feltételt alatti, hogy ha szándéka nem változék, a két

*) Ez ismertetést tárgyhalmaz miatt eddig nem fejezhettük be. Első része lapunk márcz. 5. számában található. Szerk.

érdemes gyám szinte tartozék, lakoma után, . . . a folyamat megmérni.

A lakoma fényes holdvilágnál az utca közepén történik, hol az ember nincs korlátozva.

Dal, jökevő, tündéri jelenések, beszélő szőlőveszszők, ó spanyol borok, semmi sem birta Ascanint szórakoztatni. Itt az idő, hogy a két öreg ur szinte készüljön . . . az utolsó pohárra; kik minden szeretet, bátorság és ígért daczára is, szép szerével szeretnének eltűni.

Ekkor megjelenik Perdita és beszél szerelemlől és diésőségről, mit a művész azonnal megért, valamint a két gyám is — kik csakugyan szeretnének valakit most felkötni.

E tartalomról látszik, hogy a darab gyermekes, de az is, hogy szerzőnek képzelete és hivatása van a vigjáték-írásra. A darab nem bukkott meg, sőt lármas fogadtatásban részesült, mit egy részről a Français művészeinek, más részről a szerző meleg barátainak lehet tulajdonítani.

Különösen viharos volt a lakomai jelenet, hol a régi és újkor költészete szülő-vezző képe ajatt beszél.

A zsidó szülő-vezző ezt mondja: „En vagyok az anya-vezző, a paradicsom királynéja; első dajkája a gyermekemberiségnek. Napkeletről jövök, hol a világosság lakik. Látnokok voltak az én költőim.”

A római: „En Horácé vesszeje vagyok, görög és latin eredetem; homlokomon repkény, kezemben Bachus páleája van.”

A jelenkori: „En ennek ifju testvére vagyok, szelidebb és termékenyebb, a mai kor szőlőfája. En elhagyám az isteneket az emberiségért, az eget a virágos és ösyvényes földért; költöm nem Virgíl, sem Horácé, hanem Cervantes és Kabeleis!”

A görög: „En gyermekkézzel oroszlanokat vezeték s neettárral itattam népetem.”

A mai szülő-vezző: „Az én poharamban szinte égi ital van, és szenvedőknek töltöm azt.”

Vajóban gyönyörű költői képek s azon szerzőtől, ki a régiségeket szereti aknázni, sokat remélhet a dráma-irodalom.

A darabban dal és zene is fordul elő. A Hugenoták szerzője, Meyerbeer, írta a zenét.

A szerző verselése könnyűnek látszik; például mit az egyik öreg ur mond, mind formára, mind gondolatokra nézve feltűnő.

Lehetetlen végül a szerzőt; egy pár történeti észrevételt nem tennünk. Murillo történeti név, ki íránt a spanyolok kegyelettel viseltetnek, mint a hollandok Rembrandt íránt; nagy művész, ki nem öngyilkosság, hanem halhatlanságról álmodott; vallásos festő, kinek keze isteni képeket festett; és most e komoly, magasztos, íhletett művészt képzeljük mint bohócot, mint — Gil Blast!

Vajjon mit mondana a szerző, ha valamely spanyol festő, en revanche, őt ily lépcsőn vezetné fel a diésőség kapujáig? Azután Murillo a 17. században élt, hol vértanúk voltak tömegesen, de öngyilkos egy sem.

Ha az ember ily vigjátékhóst keres, ne zárando-koljon a XVII. századba.

TÁRCZA.

Búcsú a színésztől.

Isten hozzád ábrándok világa,
Isten hozzád kaland, kinos álom;
Isten hozzád zajos szép diacsőség,
Többé még csak árnyékod se látom
Elég volt a kimből, szenvedésből,
Tán sok is volt, — no de mindegy, vége,
Temessük el czimborák a multat
A feledés sötét éjjelébe!

Fel a kancsót! . . . mámoros lelkeimmel,
Tánczra kél a jövő fényes csábja,
Mit a jelen? . . . Nem törődöm véle,
Lelkem csak a jövő fényét látja.
Elégtelt nyerek én a multért,
Mely szivemen oly mély sebet vése;
No de hagyjuk, temessük el azt most
A feledés sötét éjjelébe!

Mit tagadjam? szép a lelkesültség,
Szép az eszme, szép a nagy természet —
És ezt visszatükrözi a szinpad
S megalkotja mindezt a színészet;
De rajongás, kitartás nélkül, a
Könyelmű ifju lelkének vége;
Temessük el czimborák a multat
A feledés sötét éjjelébe!

Jobb énnekem csendes helyen élnem,
Diestelenül, — barátok körében,
Hol a szerelmennek igaz gyöngyén
Keresztül csak boldogságom nézem; —
Jobb énnekem boldogan a földön,
Mint ábrándok világában élve,
Jobb nekem e multat eltemetni
A feledés sötét éjjelébe!

Ejh de még se! — csendes magányomba
Néha-néha elmerengve mélyen,
Csillamolják fel e mult emléke,
Hogy én már is mennyi kint átéltem;
Boldogságom derült óraiban
Jöjj el hozzám kinos mult emléke . . .
Addig is csak jobb lesz eltemetni
A feledés sötét éjjelébe!

Fel czimborák a búcsú pohárral,
Isten hozzád ábrándok világa,
Isten hozzád kaland-kinos élet,
Isten hozzád ócska diacsfény árnya;
Elég volt a kimből, szenvedésből,
Elöttem áll egy szebb jövő vége;
Temessük el czimborák a multat
A feledés sötét éjjelébe!

Jászberényi Adolf,

CSARNOK.

Hogyan lettem én zsebmetsző?

— Humoreszk —

Irta: Bárdy Lajos.

— Hát tudja-e azt kedves szerkesztő ur, hogy én zsebmetsző vagyok?
E váratlan nyilatkozatra a szerkesztő önkénytelenül zsebéhez kap. — Ugyan ugy-e barátocskám!
— Igen ám.

— Ejnye, ejnye, ezt nem tételeztem volna fel önről?

— Hja! a látzat gyakran csal.

— Az igaz. Hanem köztünk maradt szó légyen, régen üzi már kérem e nemes foglalkozást?

— No nem épen.

— Hát rajtapták?

— Olyas valami.

— Becsukták?

— No nem épen.

— De hát tulajdonkép miért vallja meg ezt ép nekem, hát nem tart attól, hogy elárulom?

— Nem én.

— De hisz búne alól ugy sem oldhatom én fel; hát gyónja meg ezt egy papnak vagy rendőrkapitánynak, ha már vezekleni akar.

— Én uram önnek, egyedül önnek akarom meggyónni s csak arra kérem, ha bűnösnek talál, ne közzölje becses lapjában.

— No ezt ígérem. Hanem most bizalmat bizalomért.

— Kérem.

— Többször követte el ezen nem épen lovagias érintkezést a más zsebével?

— Egyszer sem uram.

— No már bocsásson meg, de kezdem önt nem érteni, hát miként lehet az: az imént azt vallotta, hogy „elkövettem”, most meg azt mondja „nem követte el”.

— De elkövettem uram, és még sem követtem el.

— No tessék, már megint. Ugyan kérem legyen szives más tárgyra fordítani a beszédet, különben kénytetve leszek, önt — —

— Itt hagyni nemde?

— Eltalalta.

— Hát nyíltan fogok beszélni.

— Kérem.

— Mintegy öt héttel ezelőtt történt velem e szerencsétlen baklövés az állami vaspályán.

— No ezen az egyen nem csudálkozom, az állami vaspályán állandó a szerencsétlenség — —

— Hát mindenekelőtt tudni kell uram, hogy az én szenvedélyem a — —

— Lopás?

— Dehogy. Az udvarlás.

— Ez nagyszerű. Hát mi összefüggése — —

— Kérem nem félbeszakítani.

— Jól van no, beszéljen. Ugyis sok ostobaságot hallgatok meg én.

— Köszönöm a bizalmat, de ez nem ostobaság

— Ugyan! hát talán okosság zsebmetszőnek lenni?

— Már hisz kérem sok függ a körülményektől.

— No de ne keveredjünk akadémiai szóváltásba, beszéljen.

— Hat ne tessék félbeszakítani.

— Ezt már hallottam egyszer.

— És én megkérem erre másodsor.

— Hát tudja mit barátom, nekem most dolgom van, hanem ha már el akarja nekem beszélni, hát írja le.

(Folyt. köv.)

HIREK.

— A „Színészeti Közlöny“ szerkesztő-sége és kiadóhivatala, ápril 11-én Pozsonyba helyezi át irodáját. E naptól kezdve Pozsonyba kérjük küldeni a lapba szánt közleményeket és előfizetési pénzeket.

— Fölkérjük a vidéki színészet azon tagjait, kik lapunknak előfizetői, hogy jelenlegi tartózkodási helyeiket sziveskedjenek velünk postafordultával közleni,

mert részükre a virágvasárnap változások miatt, nem tudjuk a lapot hova küldeni. Egyszersmind kérjük az előfizetések szives megújítását.

— **Mai számunkat csak azon színész-előfizetőknek küldtük meg, kiknek hollétéről biztos tudomást nyertünk, a többiek lapját, — a mig jelentkeznek — félretettük.**

— **Tihanyi Miklós** temetése igen díszesen ment végbe Budapesten f. hó 2-án. A jeles művész felett, a népszínház előtt Lukácsi Sándor, a sirmál pedig Vidor Pál tartott megható gyászbeszédet. Az elhunyt koporsója el volt halmozva szebbnél-szebb koszorúkkal.

— **E. Kovács Gyula**, a magyar színművészet egyik büszkesége, Debreczenben is megünneplé 25 éves színészi jubileumát. A művész ötször lépett fel, nagyszerű diadal mellett. Különösen az „Ember tragédiája”-ban nyújtott megkapó, remek alakítást.

— **A budapesti nemzeti színházban**, márcz. 29-én adták először Somló Sándor „Első szerelem” című vígjátékát, mely azonban nem nyerte meg a fővárosi kritika tetszését.

— **Színészegyesületi hírek.** Virágvasárnap előtt 30 magyar színigazgató működött az országban. Ezek közül mely megszünt igazgató lenni u. m. Balassa Károly, Mándoki Béla, Szathmáry és Takó Sándor. Kettőtől megtagadtatták az engedély: Nyéki János és Völgyi Györgytől; egy pedig meghalt: Grimm János. Tehát az eddigi 30 igazgatóból megmaradt 23, elesett 7. Új igazgatók lettek tizenegyen, u. m.: Aranyi Dezső, Dancz Lajos, Irsay Zsigmond, Zoltán Gyula, Ligeti István Simándi Zsigmond, Kolozsváry József, Hevesi Lajos, Miklósy Gyula, Mosonyi Károly társulata mint: **k o n z o r c i u m** és Grimm Béla. E szerint néggyel szaporodott az igazgatók száma, vagyis jelenleg összesen 34 színigazgató működik az országban, ide nem számítva az engedély nélküli 4—5 tagból álló truppokat, melyek szintén „színtársulat”-nak nevezik magukat.

— **A kolozsvári színházban** nyáron át nem lesznek rendes előadások. Rendkívüli esetekben rendeznek ugyan drámái vagy népszínmű előadásokat, de az operai és operetteelőadások teljesen szünetelni fognak.

— **Színész felvételi vizsga** tartott a napokban a debreczeni színtársultnál. A bizottság tagjai voltak: Krecsányi, Foltényi, Halmay és Borand s egy nőt (Goldstein Etelkát) és egy ifjút (Konti E.) vettek fel. Mindketten kiállottak a vizsgát jól.

— **Pécsett**, Somogyi Károly rendezői jutalomjátékául az „Arany paraszt” került színre zsufolt ház előtt. Jutalmazottat megjelenésekor szünni nem akaró tapsviharral fogadták, ezenkívül egy 10 méter hosszú két atlag szalaggal ellátott babérszorosuval tisztelték meg.

— **A makói** színpártoló egyletnek ez idő szerint összesen van 38 tagja. Az állandó színházi alap megteremtése céljából sorsjátékot rendezend, 40.000 drb. kibocsátandó sorsjeggyel. — A makói gazdaközönség az állandó színház javára bált rendezett, melynek jövedelméből 290 frt 84 krt juttatott az említett célra.

— **A szabadkai** „Szabadság” írja: Botrányos határozatot hozott a napokban városi tanácsunk, s ha így halad, méltán kupaktanácsnak keresztelhetjük. A színtársultnak még 500 frtja van benn az ezer forintos subventióból, s ez összeg kiadandó lett volna a virágvasárnap előadás után. A színészek egynemélyike azonban kocsmái adóssággal tartozik a Pest szállodában s e miatt végrehajtás alá került. Lefoglalták egy miatt az 500 frtot, és a társulat többi tagjai bámulva tapasztalták, hogy a városi tanács e foglalást jóváhagyta. Ha most egy tagnak 500 frt adóssága lett volna, vajjon köteles a többi is fizetni ez egy ember

urakodásának az árát? A mi böles (!?) tanácsunk azt mondta rea: igen.* És megakasztotta a társulat tagjainak elutazását.

— **Besztercebányán** Pálmay Ilka lelkesült óvációk mellett vendégszerepelt a mult heten. Husvét első napján volt harmadik föllépte a „Nöemanczipaczió” bohóságban zsúfolt ház előtt. E lapok szerkesztője jelen volt, az előadón, személyesen meggyőződött arról, hogy a vendégművész remek játékaival mennyire elragadta a besztercebányai műértő közönséget. Dalai gyújtottak, a huszár-toborzót pedig viharos tetszés és ujrás követte. Majd minden jelenésében kitapsolták, felvonások után pedig 4-szer 5-ször kihívták. A vendég mellett első sorban Bodnár Sándor tünt ki Kaczér Tamás szerepében, melyet jóízű humorral, sok kedélyvel és természetes vonásokkal ruházott fel. Elismerésre méltó alakítást mutattak be: Láng Ádám (Arpád), Réthy László (Kailinger), kinek maszkirozása igen sikerült volt; Sebőkne (Fruzina), Sziklay (Batori), Veselényi (Gerőfi), Lubrinicz Julia (Zarandiné). A női kar élénken mozgott és igen esinason nézett ki. Ifj. Bokor roszulléte (?) miatt, Polgár Sándor foglalta el a karmesteri helyet, kinek dirigálása sok ügyességet és routint árult el. — Ünnepe másodnapján volt Pálmay Ilka utolsó föllépte és jutalomjátéka a „Csókon szerzett völegény”. Ez estén a kiütetés minden nemével elhalmozták a vendégművésznőt. — Ez előadás egyszersmind búcsúelőadása volt Bogyó színtársulatának, mely szerdán utazott Selmeczbányára, hol ma csütörtökön „Arany ember”-rel kezdi meg a színiévadot.

— **A budapesti nemzeti színház kardinosa.** Virágvasárnapotl fogva a nemzeti színház igazgatósága a következő segédszínészeket és kardinásokat szerződtette, még pedig a népszínháztól: Magyarai Jánost, Prielle Pétert és Santa Istvánt; az operaháztól Sándori Naczit, Vincez Jánost, Gonda Jánost, Lauer Bélát és Elbertet, továbbá Gondánét, Zöldinét, Bakonyinét, Vinczenét, Lauernt és Erovits Ilkát.

— **A temesvári magyar színiudny megnyitásakor** Jókai Mór is jelen lesz. Koszorus költönk erre az alkalomra színművet ír, mely ott kerül először színre. A temesvári színház igazgatóságát ugyancsak Jókai ajánlata nyerte el Gerőfi Andor, aki most azon buzgólkodik, hogy társulatát a vidék legjobb erőiből szervezze.

— **Losonczon**, husvét másodnapján a Falu rossza” került színre szép szamu közönség előtt. Finim Rózsit, Ligetiné meg nem érkezte miatt, Havasi Aranka játszotta, dícséretreméltó igyekezettel. Somogyi pompás Gonosz Pista volt. Kövi (Göndör) hatást kellett egy játéka mint énekével. Szinai mulattató alakot produkált a kántorban. Kövíné közmelegedésre alakítá Boriskát. Lipeseiné (Gonoszné) komikus játékaival tetszést aratott. A többi szereplők is Galló (Feledi) Komlósi (Lajos) sikerrel teletek meg szerepeiknek. Hegedűs Zsiga, mint karmesterhelyettes, becsülettel megállta helyét a zenekarban.

— **Verseczen**, Gáspár színtársulata, a Vereshaju” népszínművel kezdte meg előadásait. Második nap „Betyár kendője” adatott, melyben kiütették: Ferencziné, Lengyel, Ferenczi és Miskolczi. Az új tagok „Piros bugyelláris”-ban mutatták be magukat.

— **Szerződötések** (Folytatás). Gerőfi Andor színigazgatóhoz szerződtek: Balthori R. Mihály, lapunk szerkesztője, titkári minőségben; továbbá: Sz. Németh József, Kendi Gusztáv és Miksai Emil. — Bogyó Alajoshoz: Beczkőiné Teréz, Erdei Berta, Kőrösi Lajosné és Szelényi Emilia. — Komlósy Józsefhez: Béresi Mari. — Gáspár Jenőhöz: Mezey Béla neje vel. — Simándi Zsigmondhoz: Veszpréminé Irma.

— **Rövid hírek.** Feleki Miklós, ki akarja bérelni a budapesti gyapju-utcai németszínházat magyar elő-

adásokra, május 1-től, szept. 15-ig. — Balassa Károly lemondott a szinigazgatásról és mint halljuk, a nemzeti színházhoz szerződött, kisebb önálló szerepekre. Szini kellékeit és tarsulatát, Ligeti Istvan vette át. — Besztercebányán, Bogyó társulata elutazása után, Palmay Ilka, még egy hangversenyben lépett fel, mely ápril 8-án tartott meg, a helybeli szegények javára. — Mosonyi Károly a nyarra felosztalta tarsulatát; a tagok konzorciumot alakítottak: Csaby Imre, Püspöki Imre, Liptai Lajos és Fenyéri Mór vezetése alatt. E konzorcium, husvét másodnapján játszott utolsó Zomborban. — Debreczenben, a szép Kiss Mihályné, megindítá a válópört férje: Kiss Mihály ellen s már nem is Kissné, csak Hegyesi Mari. A régi név! Vajjon lesz-e ez is oly fényes, mint a Kissné név volt? Azt hiszszük, igen. — Nyilas Ilona, a kedvelt énekesnő, minthogy férjhez megy, megvált a szinipályától. — A soproni téli színház elnyeréséért, Bokody Antal is folyamodott. — Solymosi Elek, a népszínház tagja a husvéti ünnepek alkalmából Székesfehérvárra randult le, hol Miklósy szinársulatánál négy estén vendégszerepelt. — Győrött, Jakab Lajos szinársulata öt havi működése után a nagyszerdái előadással, mely alkalommal Náday Ferencnek is utolsó vendégfellépte volt, — bevégezte a szini-saisont. — Temesvári város közgyűlése, egy nyári szinkör építését elhatározta. — Mándoki Béla volt szinigazgató ellen, a szabadkai kir. ügyész-ségnél bünygyi feljelentést tett a volt szinársulat három tagja.

Szinársulatok állomáshelyei.

Aradi Gerő, Pécs. — Arányi Dezső Ujvidék. — Balogh Alajos és Arpád, Csurgó. — Bánfalvi Béla, Szempez. — Bárodai Károly, Jászberény. — Bogyó Alajos, Selmeczbánya. — Csóka Sándor, Eperjes. — Dancz Lajos és Nina Miskolcz. — Gáspár Jenő, Versez. — Gerőfi Andor, Pozsony. — Hegyi Gyula Erzsébetváros. — Homokay László, Csíkszereda. — Hevesi Lajos Békés. — Jakab Lajos, Sopron. — Jáni János, Gyulafehérvár. — Kárpáthy György, Aszód. — Komlós József, Lonsonez. — Kreesányi Ignác, Debreczen. — Ligeti István? — Mosonyi Károly? — Nagy Vincez, Szeged. — Pesti Lajos, O-Becse. — Polgár Károly? — Sággy Zsigmond, Veszprém. — Szegedi Mihály, Turkeve. — Tóth Béla, Nagy-Enyed. — Várady Ferencz, Forda. — Völgyi György, Hajdu-Nánás. — Zoltán Gyula Szent-Gotthárd. — Irsai Zsigmond, Vasvár. — Simándi Zsigmond, Paks. — Kolozsvári József, Sárvár. — Miklósy Gyula, Székesfehérvár.

Megbízások tára.

Reiner Antónia, operette (Spielparthie) és népszinmű énekesnő, telkéri általunk mindazon első- és középrendű tarsulatok igazgatóit, a kik őt hajlandók volnanak elfogadni akár vendégszereplésre, akár állandó szerződetés végett, hogy ezen szándékukat sziveskedjenek vele tudatni az adandó feltételekkel együtt, Székesfehérvárra (lővő utca 1. szám) czimzendő levelekben. Azonnal is mehet.

Felhívás.

Alulírottaknak szükségük van, egy operette és népszinmű énekesre, egy másodénekesnőre, egy komika s anyaszínésznőre, két ügyes kardaloknőre, egy kedélyes apa és komikusra. Ajánlkozók sziveskedjenek alulírottakat minél előbb Versezen fölkeresni, feltételeik megírásával együtt.

Miskolczy Henrik,
művezető.

Gáspár Jenő,
szinigazgató

Eladó operettek.

Kornevilli harangok. Sugókönyv, összes szereppel, zongorakivonat, összes énekstimm és zenestimmek kis zenekarra (septett).

Kornevilli harangok; teljes nagy zenekari stimmek. (Ugy a darab, zongorakivonat, valamint az ének és zenestimmek, mind be van kötvé.)

Boccaccio operette. Sugókönyv, összes szereppel, zongorakivonat és összes énekstimm. (Mind be van kötvé.)

Pajkos diákok operette 1 felv. Teljes nagy zenekari stimm 17 darab. (Mind be van kötvé.)

Varázshegő, gyönyörű zenéjü operette 1 felv. Sugókönyv, szerep, partitúra, összes énekstimm, teljes nagy zenekari stimmekkel.

Nap és hold operette, teljes nagy zenekari stimmek. Ezen operettek igen jutányos áron megszerezhetők lapunk kiadóhivatalában.

Eladó zeneművek.

Tót leány népsz.-ből teljes nagy zenekari stimmek. Falu legszebb leánya népszinműből partitúra; 18 legujabb népdal van benne. Ára 1 frt 20 kr.

Magyar dal-album. 26 füzet. (Egyetemes magyar népdal-gyűjtemény) 520 eredeti népdal zongorára alkalmazva. Ára 5 frt helyett csak 2 frt 50 kr.

Öt eredeti magyar népdal. Énekhangra zongorakísérettel szerző Lányi Ernő. Ára 1 frt 20 kr. helyett csak 60 kr.

Erdő, erdő, sűrű erdő árnyában. Kedvelt magyar népdal. Zongorára átírta Poor Vilmos. Ára 60 kr. helyett 30 kr.

Égyveleg. (Potpourri) Mendelssohntól. Ára 1 frt 50 kr. helyett 50 kr.

Wiener-Bitz-Polka (Schnell) id. Farbachtól. 20 kr. Wiener Blut. (Walzer) Strauss Jánostól. 35 kr. Ein Flüchtiger Gedanke. Krispintől. 20 kr. Ballade. (Polka Mazur) Strauss Edétől. 25 kr.

Eladó szinművek.

Rang és mód, vigj. Szigeti Józseftől. Sugókönyv és összes szerep.

Nem tűröm a háznál, vigjáték Lendvay Mártontól. Sugókönyv és összes szereppel.

A fentebb elősorolt zene- és szinművek megrendelhetők a „Szinészeti Közlöny” kiadóhivatalában Pozsonyban, az összeg előre beküldése mellett.

Eladó daltársulati darabok.

A falu legszebb leánya. Kivonat 2 felvonásban, a hasonczimű 3 felvonásos népszinműből. Nyolcz személy játszik benne. Zenével együtt 3 frt.

A sorsüldözött. szinmű. Kivonat 2 felvonásban. Hét személy játszik benne. Ára 2 frt.

A zsuorigi bohózat 1 felvonásban. Három személy játszik benne. Ára 1 frt.

A bölcsekedő háziszolga humorisztikus magánjelenet. Ára 1 frt.

Megszerezhető lapunk kiadóhivatalában, az összeg előre beküldése mellett. Utányételt csak ugy teljesíthetünk, ha egy forint előlegesen beküldetik azon esetre, hogyha netalan a csomag ki nem váltatnék, legalább a dupla porto fedezve legyen.

Felelős szerkesztő:

Báthory Románész Mihály.